

отъ слабоститѣ и несъгласията на онѣзи, които е отишелъ да помирява; че ще иска, ако не повече, а то поне едно яренце или теленце за възнаграждение.

И тъй, безъ да продължавами повече върху тѣзи неприятни размишления, ще свърши като кажа че непримиримитѣ партии, властопобията, инатитѣ, измѣнничествата и раздѣленията пакъ закопахъ България, и я закопахъ въ такъвъ гробъ, въ който тя е лѣжала петстотинъ години; тя падна въ ржцѣтъ на съединенитѣ и единодушнитѣ Османлии. Както казахъ по-горѣ за други врѣмена, ще кажа и за тѣзи, ако да не сж ся били породили такива непримирими партизанства въ дворецѣтъ и между болѣритѣ, и ако прѣвъ послѣдующитѣ години първенцитѣ да сж били истинно-родолюбиви и мхдри, то днесъ бихми имали една велика Българска държава въ Европа. За жалость, отечеството ни и народѣтъ ни и този пътъ станхли жъртва на непримиримитѣ страсти на мнозина отъ своитѣ първенци!

Нека горѣспоменхитѣ и други уроци изъ историята на бившитѣ ни царства да ни свѣстятъ въ днешнитѣ най-критически обстоятелства за народното ни скществување и народната ни свобода! Всинца безъ разлика на партии признавами че отечеството ни и народѣтъ ни сж изложени на страшни опасности. Добрѣ, само съ признанието на опасността си ли трѣбва да останемъ? Нашата минхла история е добро огледало за всекой Българинъ, прѣвъ чинто жили тече истинна Българска кръвъ. Нека днесъ всинца ся огледами на това народно огледало, и да видимъ да ли нѣма нѣща за които да ся червимъ. Ние всинца осждами съ негодование глупавитѣ и неродолюбивитѣ партизани въ минхлото; какво ще каже за насъ потомството ни?

VI.

Но нека спомѣнхъ тука едно приятно и утѣшително проявление у послѣднитѣ години на народний ни животъ.